הגליון לחיזוק הסגולה לשמחת השבת: להזכיר בכל ליל שישי את זכות רבינו שלום מפראהבישט

סגולת שלום

מהרה"ק הרבי הגדול רבינו שָׁלוֹם שַׁכְנָא מִפְּרָאהבִּישְׁט זיעוועכ"א

שנה ג'

ליל שישי
פרשת וישב
תשפ"ג

גליון
110

הנהגות ישרות * אמרות טהורות * סגולות * עובדין קדישין * תולדותיו * הכנה לשבת

סגולת הצדיק משטפנשט זיע"א

אבי זי"ע [הרה"ק רבי מנחם נחום משטפנשט], **אמר:** מי שרוצה לזכות לשבת שמחה שידבר בליל שישי מזקני הגדול רבי שלום מפראהבישט זי"ע, ואם אין לו סיפור ממנו, שידבר לפחות משולחנותיו הקדושים ומספסלי בית מדרשו.

תורת שלום

תורת הרה"ק רבי שלום מפראהבישט

מעשי אבות סימן לבנים

"אלה תולדות יעקב יוסף" (בראשית לה י). **ובמדרש רבה (פד ו): אמר רבי שמואל בר נחמן "אלה תולדות יעקב יוסף", לא היה צריך קרא למימר אלא אלה תולדות יעקב ראובן, אלא מה תלמוד לומר יוסף, אלא שכל מה שאירע לזה אירע לזה.**

סיפר לי סבא קדישא הרה"צ **אדמו"ר מהוסיאטין (שליט"א)**: זה היה בעת שהסבא **[הרה"ק רבי אריה לייב זי"ע] משפולא** עשה חגיגת חנוכת בית תפלה (קלויז), הזמין את **הרה"צ רבי שלום שכנא מפראהבישט זי"ע,** והושיב אותו בראש קרואיו, והסבא [משפאלי] בעצמו שימש את הקרואים כשהיא לבוש סינר לבן[1]. ואחר כך רקד לכבודו של הרה"ק רבי שלום זי"ע, ואמר 'בזמן שהאבא הוא מלאך[2] והאמא היא מלאכית (מלאכטע) אז נולד בן כזה'[3].

אבן ישראל, דף ו

השלמות וציונים

1. כעין זה הובא בכתבי **הגאון החסיד רבי ישראל פסח מנאווסעליץ זצ"ל** בזה הלשון: הסבא קדישא משפאללע בעת שהיה אצלו **[הרה"ק רבי שלום מפראהבישט]** בסעודה, והיה סעודת מצוה (סיום הש"ס) ושמש שם פאר קאטשעט דיא פאהלוס [בהפשלת השרוולים], והביא המאכלים להשלחן קרא אותו בהתחלה - שלומ"קאני - והיה מתפאר בשמשו, ואמר הזהרו - אני משמש לבן מלך. ואח"כ באמצע הסעודה קרא אותו - ר' שלום, ובסוף הסעודה קרא אותו בפה מלא - רבי. ואמר הנני רואה שיצא מכם צדיקים דור אחר דור עד ביאת הגואל. (וח"מ ע"ה אמר לי שזקנו אבי אביו **ר' חייקיל** היה נוסע לשפאלער זי"דע והיה אז על סעודה זו, וכפי הנראה שר' משה דוד **[גוטמן, המשב"ק] ע"ה שמע זה מר' חייקל).**
2. ראה **בספר כרם ישראל** (דף יב.) בזה הלשון: העולם קראו אותו מלאך כי היה קדוש וטהור כמו מלאך אלקים, ומזונו היה מעור של בן יונה למעת-לעת שלם. ומסופר כי אחד מהגדולים בזמנו התפלא על זה שקראו אותו מלאך, הלא יליד אשה הוא, ורצה לתהות על קנקנו, ובא אליו בערב תשעה באב, וראה שבכניסת הלילה ישב על הארץ ונתן ראשו בין ברכיו ושהה כך עד ליום המחרת בחצות היום, וסביביו היה זב כנחל דמעות, אז הבין האיש שלא לחינם קראוו אותו בשם 'מלאך'.

עוד מובא שם בשם **הרה"ק מטשארטקוב זי"ע** שהקשה למה קראו אותו **'רבי אברהם המלאך'**, הלא הצדיק הוא יותר גדול מהמלאך, כי הוא עומד והצדיק הולך. ואמר אמנם נשמתו היה גבוה מאד גדול יותר ממלאך ושרף, אך הגוף שלו היה מזוכך ומקודש כמו מלאך אלקים.

והביא שם עוד שפעם אחת סיפר מרן **אדמו"ר מטשארטקוב זי"ע** שהרה"ק הרבי **ר' ברוך ממעז'בוז' זי"ע** ואחיו הרה"ק מסדילקוב זי"ע בעל 'דגל מחנה אפרים' באו לראות את המלאך הקדוש מה זה שמרעישים העולם לקרותו בשם מלאך, וכאשר באו אצלו וראו את המלאך מבעד החלון נפל עליהם פחד עד שברחו, והרה"ק הרר"ב ממעזבוז איבד בדרך בריחתו מעיל אחד, ואחיו הרה"ק בעל 'דגל מחנה אפרים' אבד את ספר התהלים שלו, מרוב פחד שהסתכלו בצורתו הקדושה.

3. וראה כעין זה בספר **קבוצת כתבי אגדה** (עמ' תצח): סיפר הרה"ק **רבי אורי מסטרעליסק זי"ע** שבצעירותו חיפש את דרך האמת בעבודת ה', לשבר את תאוות גופו, ולעבד את החומר לעשות ממנו צורה, (כמו שידוע ומפורסם, אשר בשנותיו המאוחרות יותר היו גדולי וצדיקי הדור נוסעים אליו כתלמידים) סיפרו לפניו דבר פלא מהנהגותיו של מרן **הס"ק מרוז'ין זי"ע** שאז החל שמו להתפרסם בעולם על אף היותו צעיר לימים, נענה הרה"ק מסטרעליסק זי"ע ואמר למספר 'מה החידוש בזה? אביו של **הרה"ק מרוז'ין** היה הרה"ק **רבי שלומ'קע פראבישטשער**, זקינו היה ה'מלאך' - כפי שנקרא בפי כל רבי אברהם המלאך, אבי זקינו היה הרה"ק הרבי רבי בער **[המגיד ממעזריטש]**, אבל אני? - וכשאמר מילים אלו האחרונות הרים את שרוול בגדו והראה את ידו, ואז סיים את דבריו - קודם שעיבדתי את חתיכת הבשר המגושמת הלזו... (כאומר זמן רב לקח לי להגביה ולעבד את גופי).

וראה **בזוה"ק** (חא דף קל:) בזה הלשון: כל בר נש דעלמא, איהו כליל מעילא ותתא, וכל אינון דידעין לאתקדשא בהאי עלמא כדקא יאות, כד אולידו בר משכין עליה רוח קדישא, מאתר דכל קדישי נפקין מניה, ואלין אקרון בנין לקודש אבריך הוא, בגין דגופא אתעביד בקדושה כדקא יאות, הכי נמי יהבין ליה רוחא מאתר עלאה קדישא כדקא חזי, והא אתמר. ופירושו **בהסולם** (חיי שרה אות רב): כל אנשי העולם כלולים מלמעלה ומלמטה, וכל אלו היודעים לקדש את עצמם בעולם הזה כראוי, כשהם מולידים בן, ממשיכים עליו רוח קדוש, מן המקום, שכל הקדושות יוצאות ממנו, ואלו נקראים בנים למקום, משום שהגוף שלהם נעשה בקדושה כראוי. וכן נותנים לו רוח ממקום קדוש עליון כראוי, והוא נתבאר.

ובספה"ק נועם מגדים (קדושים, ד"ה ואמר איש אמו) כתב בזה הלשון: על פי אמרם ז"ל (שבועות יח:) 'כל המקדש עצמו כו' הווין לו בנים זכרים', והכוונה מאי דאמור רבנן בכפילא בנים זכרים הם בנים המאירים ומשפיעים אור תורה לאחרים, לזה יקראו זכרים משפיעים כידוע, ועל דרך זה פירשנו הכתוב (במדבר כד ז) "יזל מים מדליו" כו', דהזרע יכונה בשם מים, וזהו "יזל מים מדליו", מהגבהתו בקדושה ולא יתעבה ויתגשם אז להיות מן הנפילים בארץ בזמן ההוא, רק יזל המים מדליו, אז יזכו שזרעו יהיה במים רבים בתורה הקדושה המשולה למים ויהיו רבים גדולים חקרי לב וחשובין, כי רבים משמעו לשון חשיבות וגדולה לפעמים כידוע באמרי חז"ל כמה פעמים נ"ל. וזהו "איש" כו', אם תרצו להוליד איש בן וזכר משפיע בתורה, כי איש יורה על חשיבות מלשון 'אישי כהן גדול' או איש הר הבית, וגם איש זכר דווקא כמו שכתבו התוספות בפרק קמא דבבא קמא (טו. ד"ה השוה), דהשוה הכתוב אשה לאיש לא יועיל רק היכא דהפרשה נאמרה בלשון זכר, אבל היכא דכתיב 'איש זכר' דווקא משמעו. וזהו 'איש' להוליד איש הן כפשטיה 'בן', והן חשוב ומשפיע, אזי אמו ואביו תיראו תעשו מצות הזיווג ביראה ודחילו רבה.

וואס השבוע

מחנוכה ואילך "ויאמר אלקים יהי אור"

אאזמו"ר זצוקלל"ה אמר בשם **הרה"ק רבי שלום זצוקלל"ה** מפראהבישק, שעד חנוכה היא בחינת "והארץ היתה תהו" וכו', ומחנוכה ואילך מתחיל הבחינה של "ויאמר אלהים יהי אור".

אמרי אמת - אורזיטשוב, פר' בראשית

יוצא לאור ע"י מכון תורת אמת שטפנשט | טלפון: 03-579-03-03 | פקס: 03-616-5110 | להצטרפות, למנויים ולתגובות - דוא"ל: 6160303@gmail.com